

De mantelzorg Simone

De eerste klachten van Arno (hoofdpijn, reuk in de war, kippenvel aan één kant) waren voor de artsen geen aanleiding voor een serieuze aanpak. Zijn vrouw Simone: "We hadden op een scan gerekend, maar werden naar huis gestuurd met de diagnose 'een soort migraine', later werd dat 'burn-out'. Pas bijna een half jaar later, toen ineens het praten niet meer ging, kwam de scan en daarmee het vonnis: een niet-oepereabele, zeer snelgroeiende hersentumor."

Naast de reguliere medische aanpak, kozen Arno en Simone voor een alternatieve behandeling. Tegelijkertijd dus. Simone: "Waar het aan gelegen heeft, weet je natuurlijk nooit, maar hij heeft nog twee keer zolang geleefd als ons voorspeld was. Hij is zelfs nog een tijdje parttime aan het werk geweest. Hij was erg geliefd daar, ook doordat hij als muzikale duizendpoot altijd de feestjes opluisterde. Hij speelde contrabas, elektrische bas, gitaar en kon goed zingen. Een boom van een kerel vol plannen en talent, zo'n man van wie je denkt dat je er oud mee gaat worden. En hij was nog lief ook."

Hulptroepen

Twee jaar na de eerste klachten ging het snel erg slecht. Na een bezoek aan zijn zus, op de fiets, kwam hij vlakbij huis te vallen. Later bleek zijn heup gebroken en moest hij naar het ziekenhuis. De artsen dachten dat hij na een operatie wel weer zou kunnen lopen, maar dat is niet meer goedgekomen. Na getob met rollator en rolstoel, na weer een valpartij thuis, werd het duidelijk dat hij niet meer alleen kon zijn.

Simone: "Toen hebben de hulptroepen zich verzameld. Naast de thuiszorg en de huisarts waren dat familie, vrienden en ook burens. Iedereen deed wat. Van pannenkoeken tot logeerpartijen voor onze dochter. En jullie, de vrijwilligers van VPTZ, kwamen in beeld, via de huisarts geloof ik. Ik werkte drie dagen in de week en dan hou je het niet vol ook nog elke nacht een soort waaksaap te draaien." "De eerste nachten dat er een vrijwilliger was, kon ik nog niet echt slapen, daarna ging dat erg goed. Mooi om te zien hoe jullie je installeren, iedereen op zijn of haar manier. Met een van de mannen ben ik nog op poezenjacht geweest, want die moest 's nachts de kamer uit van Arno. Petje af trouwens, voor wat jullie doen, ik heb er bewondering voor."

De laatste dagen werd Arno in slaap gehouden en hij is gestorven, 43 jaar oud, toen zijn zus en Simone erbij waren.